

EKONOMİK KRİZİN İNCELENMESİ NİÇİN ÖNEMLİ?

Aydınlık Gazetesi, 30 Nisan 2019

Yıldırım Koç

Bağımsız ve demokratik Türkiye ve sınıfsız ve sömürsüz bir dünya talepleri, riskli, bedel ödenmesini, sabırlı ve özverili bir mücadeleyi gerektiren siyasi taleplerdir. Karşımızdaki güç, öncelikli olarak emperyalizmdir ve onun ülkemizdeki işbirlikçileridir.

İşçi sınıfının veya işçi sınıfının çok büyük bölümünü oluşturan sıradan işçilerin en önemli davranışlarını ve kişilik özelliklerini, içinde yaşadıkları kapitalist düzen belirler. Kapitalist düzen içinde geçimini sağlayarak varlığını sürdürmeye çalışan sıradan işçi, bireycileşir ve yalnızlaşır. Karşılaştığı sorunları bedelsiz ve risksiz yollardan çözmeye çalışır ve kapitalist ekonominin büyüdüğü ve geliştiği dönemlerde de bunu büyük ölçüde başarır. Sıradan bir işçi, yaşam standardını koruyabildiği ve hatta geliştirebildiği koşullarda, sömürüle bile hayatından memnundur ve içinde yaşadığı ekonomik, toplumsal ve siyasi koşulları temelden sorgulamaz. Hayatından memnun olan ve geleceğine umutla bakan bir kitleyi de, hiçbir güç mevcut düzene karşı harekete geçiremez.

EMPERYALİST İŞGALİ KABULLENEN İŞÇİLER

Kapitalizm ve hatta emperyalizm, işçilerin yaşam düzeyini yükseltebilir ve Türkiye’de uzunca bir dönem yükseltti de. Yaşam düzeyleri korunduğu ve yükseldiği sürece, sıradan insanların çoğu bağımsızlık ve demokrasi konusunda da duyarsızdır. İnsanların büyük çoğunluğu için, vatan savunması, geçim kaynaklarının savunulmasıdır. İstanbul’da 1914-1918 döneminde işçilerin gerçek ücretleri yaklaşık sekizde bire düştü ve temel tüketim malları bulunamadı. İşgalin başlamasıyla birlikte 1918 yılındaki gerçek ücretler 1923 yılına kadar 3 katına çıktı ve temel tüketim malları bulunabildi. İstanbul işçilerinin çok büyük bölümü Kurtuluş Savaşı için Anadolu’ya geçmedi; malına ve namusuna saldırmadığı sürece emperyalist işgali kabullendi.

Kapitalist düzende nüfusun giderek daha büyük bölümünün rahatını kaçıran, savaşlar ve ekonomik krizlerdir.

İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİLEŞMESİ

Ekonomik kriz işçileri yoksullaştırır, onların yaşam standardını düşürür. Yüzlerce propagandacının, binlerce kitabın, onbinlerce bildirinin, gazetelerin ve televizyon yayınlarının başaramadığını, ekonomik kriz başarır: İşçileri sınıf çıkarları doğrultusunda birleştirir ve düzenin sonuçlarına karşı mücadeleye iter. İşçi kitlelerini, düzeni sorgulayan ve düzene karşı çıkanların çekmeye çalıştığı noktaya, ekonomik krizler iter. Milyonlarca sıradan işçi ancak bu sıkıntılı ve zor durumda, yaşadığı sorunları aşabilmek için kendisi gibi olanlara sarılmak zorunda kalır, sınıf bilinci öne çıkar ve mevcut düzenin temellerini sorgulama açısından olgunlaşır. Sıradan işçi kitleleri ancak bu noktada öncü siyasi örgütün sabırlı çalışmasıyla sunulacak düzen-dışı ve düzen-karşıtı taleplere, bağımsız ve demokratik Türkiye ve sınıfsız ve sömürsüz bir dünya programına duyarlı hale gelebilir.

ÖNCÜ SİYASİ ÖRGÜTÜN BÜYÜK ROLÜ VE GÖREVİ

Özetle; ekonomik kriz, işçi sınıfını devrimcileştirir, kapitalizmin ürünü bireyci işçiden, önce kapitalizmin sonuçlarına ve ardından kapitalizme karşı çıkan toplumcu bir işçinin yaratılabilmesinin nesnel koşullarını olgunlaştırır. Kapitalizmin ekonomik krizi, kendi yarattığı işçileri emperyalizmin ve kapitalizmin mezar kazıcılarına dönüştürebilir. Kapitalizmin sonuçlarına karşı çıkan işçilerin, emperyalizme ve kapitalizme karşı çıkan programları sahiplenmesi ise öncü siyasi örgütün gücüne ve stratejisine bağlıdır. Öncü siyasi örgütün bu fırsatı değerlendirememesi durumunda, emperyalizmin uzantısı güçlerin işçi sınıfının ortaya çıkacak bu enerjisinden yararlanarak, bağımsız ve demokratik bir Türkiye amacına büyük darbeler indirmesi olasılığı da gözardı edilmemelidir.